

Note vedrørende femte søndag efter trinitatis, anden tekstrække

Ole Reuss Schmidt, august 2020

På denne søndag er der en underskøn motet fra musikkulturen, som det vil være indlysende at opføre.

Forklaringen følger her:

I søndagens evangelietekst siger Jesus flg. ord til Peter

*Du er Peter, og på den klippe vil jeg bygge min kirke.
Mathæus 16,18*

Disse ord fik stor betydning i den romerskkatolske kirke, idet man her mener, at apostlen Peter dermed er den første pave, og at alle efterfølgende paver og biskopper indgår i en såkaldt *successio apostolica*, dvs. en rækkefølge af geistlige, der går helt tilbage til apostlen Peter

Dette begreb har spillet en stor rolle for pavernes autoritet gennem tiderne, men Luther brød helt med det i forbindelse med reformationen i 1500-tallet.

I en evangelisk luthersk kirke, som Den Danske Folkekirke, vil man i stedet lægt vægt på den samtale, der går umiddelbart forud. Her hedder det således:

*Da Jesus kom til området ved Cæsarea Filippi, spurgte han sine disciple: »Hvem siger folk, at Menneskesønnen er?« De svarede: »Nogle siger Johannes Døber, andre Elias, og andre igen Jeremias eller en anden af profeterne.« Så spurgte han dem: »Men I, hvem siger I, at jeg er?« Simon Peter svarede: »Du er Kristus, den levende Guds søn.« Og Jesus sagde til ham: »Salig er du, Simon, Jonas' søn, for det har kød og blod ikke åbenbaret dig, men min fader i himlene.
Math 16,13-17*

Ordet Kristus betyder her: Messias, Guds salvede, altså den, som profeterne op igennem hele Det gamle Testamente har profeteret om, (meget tydeligt i eksempelvis Esajas kap. 53) og som en dag skulle fremstå, hvilket Det Nye Testamente beretter om, begyndende med fødslen julenat i en stald i Bethlehem og afsluttende med døden på korset ca. 30 år senere.

Når Peter her i dagens tekst siger: "Du er Kristus", så bekender Peter

dermed, at Jesus er Guds søn og verdens frelser. Der er således en helt utrolig vægt og et helt utroligt perspektiv i disse tre ord: Du er Kristus, og vi er inde ved den inderste kerne i det kristne evangelium.

Men tilbage igen til det, som Jesus til Peter:

Du er Peter, og på den klippe vil jeg bygge min kirke,

Det hedder på latin således:

Tu es Petrus, et super hanc petram ædificabo ecclesiam meam

Det er netop teksten til nr. 3 af Durufles fire vidunderlige motetter fra 1948, og derfor er det helt oplagt at opføre denne motet på femte søndag efter trinitatis, anden tekstrække.

Katolsk musik? Ja, i højeste grad, og derved knytter man til ved en dyb tradition, der går ud på, at den katolske og den lutherske kirke deler kirkemusikken med hinanden.

Der er således en lang og vel afprøvet en tradition for, at man betragter kirkemusikken som værende interkonfessionel.

Tilbage til femte søndag efter trinitatis:

Man kan jo, når man nu alligevel har det franske repertoire fremme, spille en sats af Clerambault, Durufle, Franck eller en hvilken som helst fransk komponist som postludium.

Hvis man er vild med det franske og har orglet til det.

Evangelieteksten fra Math 16,13-26 i sin helhed:

Peters bekendelse

Da Jesus kom til området ved Cæsarea Filippi, spurgte han sine disciple: »Hvem siger folk, at Menneskesønnen er?« De svarede: »Nogle siger Johannes Døber, andre Elias, og andre igen Jeremias eller en anden af profeterne.« Så spurgte han dem: »Men I, hvem siger I, at jeg er?« Simon Peter svarede: »Du er Kristus, den levende Guds søn.« Og Jesus sagde til ham: »Salig er du, Simon, Jonas' søn, for det har kød og blod ikke åbenbaret dig, men min fader i himlene. Og jeg siger dig, at du er Peter, og på den klippe vil jeg bygge min kirke, og dødsrigets porte skal ikke få magt over den. Jeg vil give dig nøglerne til Himmeriget, og hvad du binder på jorden, skal være bundet i himlene, og hvad du løser på jorden, skal være løst i himlene.« Da forbød han strengt sine disciple at sige til nogen, at han var Kristus.

Jesus forudsiger sin lidelse og død og opstandelse

Fra da af begyndte Jesus at lade sine disciple vide, at han skulle gå op til Jerusalem og lide meget ondt af de ældste og ypperstepræsterne og de skriftkloge og slås ihjel og opstå på den tredje dag.

Da tog Peter ham til side og begyndte at gå i rette med ham og sagde: »Gud bevare dig, Herre, sådan må det aldrig gå dig!« Men Jesus vendte sig om og sagde til Peter: »Vig bag mig, Satan! Du vil bringe mig til fald. For du vil ikke, hvad Gud vil, men hvad mennesker vil.«

Om efterfølgelse

Da sagde Jesus til sine disciple: »Hvis nogen vil følge efter mig, skal han fornægte sig selv og tage sit kors op og følge mig. Den, der vil frelse sit liv, skal miste det; men den, der mister sit liv på grund af mig, skal finde det. For hvad hjælper det et menneske at vinde hele verden, men bøde med sit liv? Eller hvad kan et menneske give som vederlag for sit liv?